

Tập Thơ BS. Phùng Văn Hạnh

Vài lời trần tình trước khi bước vào trang thơ:

Tôi đã làm nhiều bài thơ, Tôi chọn lựa một số cho tuyển tập này để mua vui bạn đọc. Tôi ít đi vào khuôn sáo của thơ trữ tình, khóc lóc tiếc thương mối tình đã mất hay ca ngợi mối tình của chính mình. Tôi thường nghĩ nghệ thuật vì nhân sinh hay nói như cổ nhân “văn dĩ tải đạo”. Mỗi bài thơ vẽ một khung cảnh thật ở đời và rút ra bài học bổ ích, xây dựng. Chính vì thế mà tôi nghiêng về thơ gọi là ngụ ngôn. Tôi gom góp những bài hay đã đọc và học để phổ thơ. Mong rằng các bạn sẽ tìm thấy vài bài bổ ích và làm bạn rung cảm. Xin cảm ơn

Phùng Văn Hạnh

Đường tôi đi - Khánh Giao

Xưa, đường tôi đi: Gia Long, Nguyễn Huệ
Nắng đổ bốn mùa, cây cỏ xanh tươi.
Nay đường tôi đi, có tên lạ hoắc,
Chỉ một mùa bóng mát cỏ xanh.
Sáu tháng rông, cây khẳng khiu cành.
Đường tuyết phủ, lạnh lùng, người bước đi vội vã.
Vận mệnh, tang thương, lạc loài xứ lạ
Cứ băng khuâng sao ta đến nơi này
Tuổi xế chiều, buồn vui lẫn lộn, vơi đầy
Đêm mộng mị, không biết mình nơi đất khách
Kỷ niệm chất chồng, chập chờn khi tỉnh giấc
Tay ôm đầu, lưa thưa tóc, đời thật chóng qua
Mới ngày nào tuổi trẻ ba hoa
Làm được những gì, vẫn chưa thúc thủ
Sống có cần tận thu thành quả?
Hay chỉ trái lòng chí thiết, hăng say
Tri kỷ, tri âm, thơ văn cùng bạn vui vầy
Ca ngợi cuộc sống bao la, giàu có
Từ giã tiệc tàn, một ngày nào đó,
Bạn bè ơi, có nhớ đến tôi,
Nhớ một người, chỉ mang đến niềm vui

Lời Đức Lạt Ma

Người ta phí sức khỏe, để giàu sang
Rồi tốn tiền, để tạo lại an Khang
Nghĩ đến tương lai trong lo sợ
Quên mất mình sống trong hiện tại
Để rồi sống không hiện tại, tương lai
Sống không hề tưởng sẽ chết nay mai
Và chết như chưa hề đã sống

Đời Thêm Đẹp

Hãy hươm, đừng quá lo
Hãy nhàn tản ngâm thơ
Bởi vì đời thêm đẹp
Khi ta có thì giờ...
Hãy ngưng việc bề bộn
Quên thời gian đang đi
Để hưởng điều diệu kỳ
Trước khi đời tàn tạ
Mọi sự đều bị xóa
Hãy say hương nồng, hoa thắm
Hãy đón hạnh phúc vào sâu tâm khảm
Hãy nghe gió rì rào
Ràng giấc mơ qua mau
Hãy hươm, hãy ngưng tay
Hãy thư thả phút giây
Bởi vì đời thêm đẹp
Khi thời gian như mây...
Thong thả bay
Dành thì giờ tha thiết
Với đời vui như Tết
Hãy ôm ấp mùa xuân
Bởi cuộc vui sẽ hết
Hãy nhìn lên trời xanh
Đón ánh nắng bình minh
Một ngày mới đang đến
Và tình yêu chờ anh
Hãy để dành thời gian
Mà nghe gió lang thang
Thì thảo lời nhắn nhủ
Ràng giấc mơ chóng tàn
Vàng, cuộc đời thêm đẹp
Khi ta có thời gian

Cháu Cười

Sáng xuân nội, cháu ngoài vườn,
Ngắm xem tu líp đơm bông đầu mùa.
Cháu ngồi bên cạnh luống hoa,
Ngoan hiền cười nói, lòng già rộn vui.
Cháu cười, cảnh vật cùng cười,
Nét cười duyên dáng, vui tươi lạ như ông;
Không gian một đóa hoa hường;
Đôi môi nhuận thắm, nét cong tuyệt trần;
Sáng trong răng ngọc trắng ngần.
Mắt cười đen láy, ánh băng sáng ngời.
Trán thơ: hồ phẳng lặng soi.
Má hồng núng sũng một đôi nụ cười.
Tóc tơ óng ả nắng cài,
Lung linh bên má, xỏa vai rũ cười.
Chim reo, lá múa, hoa mời
Nhập vào hương sắc: một trời vui dâng .
Niềm vui êm ái, lâng lâng.
Niềm vui cùng với thiên thần kết giao.
Niềm vui màu nhiệm rạt rào.
Niềm vui bất tuyệt đi vào bao la.
Vui thương thấy cháu trở hoa.
Vui thương biết mấy tre già mọc măng.

Tuổi Già

(lấy ý từ bài hát "les gens âgés")

Tuổi già, ngày rộng, tháng dài
Ngồi nghe bài hát từ đài phát thanh
bài hát không riêng dành cho họ
Vi thương trường đâu có lợi gì
Thương trường cung cấp đủ đầy
An thần, trấn thống, uống ngày, uống đêm
Nhưng người già chỉ thèm âu yếm
Thuốc đâu bằng thương mến, ân cần
Tuổi già bị lãng quên dần
Trong nhà dưỡng lão quanh quẩn tháng ngày
Mà chính phủ dựng xây cho họ
Mỗi người trong một xó âm thầm
Thế rồi trong dịp đầu năm
Bà con đến viếng, ân cần mến thương
Cũng âu yếm ôm hôn nồng thắm
Chỉ một lần bốn phận chu toàn!
Lão hóa: vấn đề thời gian
Sung sướng, đau khổ phải chăng về già
có con cái, hay là vô hậu
Tuỳ thuộc người hiểu thấu yêu thương
Tuổi già là cuối con đường
Không hẹn, không muốn, cũng cùng tới đây
Có ai thoát những ngày già cõi
Dù giàu sang, phú quý tốt vời

Tuổi già không nói nên lời
Trái tim chờ nặng chuyện đời đã qua
Họ muốn được trút ra kể kể
Ai chịu nghe, ai để tâm vào?
Lưng còng họ lại cúi đầu
Nhìn xuống chân, nhận niềm đau cuối đường
Đã dốc hết yêu thương, sức khỏe
Nuôi các con, dạy dỗ nên người
Dù hy sinh cả cuộc đời
Bỏ cả mộng ước vá trời, chỉ mong
cho con cái thành công sung sướng
Và giờ đây cuộc sống xế chiều
Nhốt vào dưỡng lão quanh hiu.
Cứ ngày cuối tháng, trán nheo, ngẩng đầu
Ký lãnh tiền, tưởng như bố thí
trợ cấp rút từ quỹ tiền già
Tuổi già hay để lệ sa
Nhớ bao kỷ niệm đã qua trong đời
Nào là tuổi đôi mươi thơ mộng
Nào đấu tranh cuộc sống nhọc nhằn
Lưng còng oằn dưới tháng năm
Ưu tư, sầu khổ lo toan gia đình
Tuổi già, năng cầu kinh sớm tối
Lòng đơn sơ vô tội trẻ thơ
Cầu xin Thượng Đế nhân từ
Xót thương cho cảnh bơ vơ ngày già
Có khi họ thiết tha cầu khẩn
Xin Thượng Đế lân mẫn chớ quên
Khép mắt họ, đưa vào miền
Vĩnh hằng siêu thoát, bình yên cõi Trời
Tuổi già, đến với người sớm muộn
Dù cho người có muốn hay không
Thời gian dẫn đến đường cùng
Dù giàu bạc triệu, lấy lừng vinh quang
Cũng không ngăn thời gian dừng bước
Vào tuổi già kẻ trước, người sau
Một ngày vui sống qua mau
Tuổi già lặng lẽ đi vào trong ta!

Quyển Sách Nội Tâm

Sách vở thì nhiều, đọc hết nổi
Trung niên bắt hoặc, nhiều câu hỏi
Nghĩ suy cho lắm, vẫn mông lung
Tìm kiếm không ngừng, thêm rắc rối
Quay lại bản thân, bình nội tâm
Thanh nhàn tuổi hạc, chống già cõi
Cho hay năm tháng chờ khôn ngoan
Thiên mệnh trung dung nhập tuyệt đối

Bác Ái

(kể theo một bài báo Mỹ)

Cậu bé nghèo, bán đồ gia dụng
Đến từng nhà áp dụng, rao hàng
Kiếm tiền chi phí học đường
Một hôm vội vã quên ăn, đi làm
Bụng đói meo, tay chân run rẩy
Trong túi còn chỉ mấy đồng kèn
Định bụng sẽ phải xin ăn
Chủ nhà kể tiếp, từ tâm rộng lòng
Cậu gõ cửa, người trong nhà mở,
Là một cô thiếu nữ xinh tươi
Thẹn thùng đôi ý, ngỏ lời:
“cho em cốc nước chị ơi thương tình”
Nhưng thấy em da xanh, run rẩy
Thiếu nữ vào nhà lấy sữa tươi
Một ly đầy ấp đem cho
Uống xong cậu thấy khỏe ra rất nhiều
Thưa rằng:” trả bao nhiêu hở chị ?”
Thiếu nữ cười : “chị chỉ theo lời
mẹ dặn là ở trên đời
việc thiện tự hiến không đòi trả công”
Cậu bé giả từ, cảm ơn, tin tưởng
Ở loài người, ý hướng vị tha
Tạ ơn Thiên Chúa là Cha
Quan phòng, ưu ái chan hòa khắp nơi
Nhiều năm trôi qua, người thiếu nữ
Gặp phải cơn bệnh dữ, hiểm nghèo
Bác sĩ chữa trị cho cô
Bó tay, nên gửi cô vào nhà thương
Có bác sĩ chuyên môn uyên bác
Ở một thành phố khác cũng gần
Vói nhiều thiết bị tối tân
chẩn đoán ca bệnh khó khăn, khác thường
Hạnh ngộ là con đường kỳ lạ
Thiếu niên từng bán dạo ngày xưa
Nay là giáo sư chuyên khoa
Đến bên giường bệnh, kiểm tra tận tình
Xem bệnh án, từ thành phố cũ
kỷ niệm xưa ấp ủ trong lòng
Trở về sao xuyên tâm can
Nhìn kỹ người bệnh mê man trên giường
Nhận ra được ân nhân ngày cũ
Ông vui mừng lòng tự hứa lòng
Dốc sức định bệnh thành công
Tận tâm chữa trị chăm nom hàng ngày
Sau vài tháng bệnh xoay chuyển tốt
Và bệnh nhân hồi phục hoàn toàn
Rồi ngày xuất viện tới gần
Tính bệnh viện phí chắc rằng rất cao
Gia đình thì chẳng giàu , tạm đủ
Chị làm sao trả nổi cho đây!
Mới vui lành bệnh hiểm nguy
Thì nay lo lắng loay hoay vì tiền
Giáo sư thì lòng riêng hoan hỉ

Hỏi văn phòng bệnh viện phí bao nhiêu
Khi xem chiết tính thì phê
“Đã trả đầy đủ” bên lề hoá đơn
Lại thêm một câu thòng đậm nét:
“**bằng một ly sữa thiệt là đầy**”
Rồi ký tên như rồng bay...

Vết Thương Lòng

(chuyện ngụ ngôn)

Có cậu bé tính nét bộp chộp
Cha cậu cho một hộp đầy đinh
Dặn rằng:” khi con bực mình
Qua cơn nóng giận, hãy bình tĩnh mau
Bước ra bờ tường rào, cần trọng
Lấy cây đinh ra đóng vào tường
Để con nhắc nhớ trong lòng
Bao nhiêu lỗi phạm trong một ngày.”
Ngày đầu em loay hoay bận rộn
Phải đóng đinh đến bốn, năm lần
Rồi em tự chế dần dần
Ngày cuối tháng chỉ một lần đóng đinh
Em mới thấy giữ mình bình thân
Khoẻ hơn là nóng giận, bồn chồn
Khỏi bận rộn ra bờ tường
Đóng đinh nhiều bận mà lòng chẳng vui
Cuối cùng ngày đẹp tươi đáng sống
Em không còn phải đóng đinh nào
Bố khen: “thành ý con cao
Nhưng con thấy bức tường rào đầy đinh
Từ nay mỗi ngày tâm bình
thì con nhổ một chiếc đinh khỏi tường.”
Người con cố gắng không ngừng
Kết quả là đinh cuối cùng nhỏ đi.
--“Cha khen con giờ đây tiến bộ
Nhưng bờ tường đầy lỗ, hục hiu
Rạn nứt, xấu xí, tiêu điều
Khi con giận dữ gây nhiều tổn thương
Để lại trong tâm hồn đồng loại
Vết thương lòng cũng tựa lỗ đinh
Thời gian đâu có làm lành
Vết thương trí mạng, thân tình nát tan
Con càng lớn, thì càng tiếp xúc
Với thế giới trong đục nhiều nhưng
Những lời giận dữ tổn thương
Con nên tự chế như con đã làm
Tốt hơn là ngậm tăm không nói
cũng là cách phản đối ôn hoà
Chỉ lời từ tế nói ra
Lời không từ tế thì thà đem chôn
Thế giới tốt đẹp hơn biết mấy
Chỉ thấy hoa, không thấy lỗ đinh

Đưa Con Đi Thực Tập Ở Wakefield

Một sớm tháng bảy, Mộng lệ An vào hè rục rờ
Xa lộ 40, giữa rừng xanh chan hòa nắng đỏ
Cha mẹ chở con đi thực tập tận Wakefield.
Là sinh viên y khoa năm cuối Mc Gill,
con phải qua nội trú nhà thương thôn dã.
Wakefield, làng Québec, giữa núi đồi xa lạ
cách Ottawa hai chục dặm đường,
có hồ thơ mộng dưới chân núi mờ sương,
có liễu rủ đôi bờ,
có suối reo đổ vào, nước trong như ngọc;
có ghềnh đá ngồi câu, thả hồn phiêu du cực lạc;
có cầu gỗ che như nhà thủy tạ bắt ngang.
Thiên nhiên được chuốt trau thành cảnh thiên đàng

:

Nhà ngói đỏ quanh hồ trên triền đồi xinh xắn.
Hoa nở rộ khắp nơi:
Trên ban công, trong vườn, bụi bờ, lối đi ngập
nắng.
Bướm lượn, chim reo, cây gió hát lưng trời.
Ba mẹ mừng con sẽ qua những ngày tháng vui
tươi
trọ nhà bà y tá địa phương, dưới rừng cây rậm rạp
ấm cúng, tiện nghi, gần nhà thương thực tập.
Nhà thương trên sườn đồi, phòng ốc khang trang
sạch sẽ như lau nhân viên phục vụ thập toàn
lễ độ, tươi cười, mang cho người vui sống.
Nhà ăn nhân viên nhìn xuống hồ thơ mộng
Sau giờ làm mệt, con ngồi nhâm cà phê.
Nhớ gia đình và nhớ đến quê.
Qua bao truân chuyên, nay đến bờ may mắn.
Những kẻ nhân danh độc tài vô sản,
ở quê nhà không cho con học y khoa.
(dù con là học sinh xuất sắc, nhưng có cha
lao động tù đầy nơi rừng thiêng, nước độc)
Con đã xa thế giới khủng khiếp, không tìm óc
để bước vào văn hóa Thiên Chúa giáo, Hy-La
bác ái, tự do, nhân bản, hài hòa
của một làng quê văn minh, tân tiến.
Những người ở đây đã trải qua hai thế chiến
rời bỏ Âu Châu để tìm sự an bình,
xây hạnh phúc cho người và cũng cho mình,
trong thú điền viên đồng quê đẹp xinh êm ả.
Họ tiếp đón con : Chim lạc đàn Châu Á
như người thân, ấm áp, nuông chiều.
Quê nhà ruộng rẫy con, nhưng ở đây
con là bác sĩ mến yêu.
Giấc mơ của con đã thành sự thật
Dưới hồ vọng lên tiếng vui cười người bơi thuyền,
trượt nước.
Quán ăn bên hồ đầy khách vắng lại.
Lối đi rục rịch, nhiều cặp gái trai
xây mộng ước êm đềm, tình tự.
Như bông lúa chín cúi đầu tư lự
cảm ơn ân lượng đất trời.

Mưa ngọt, gió hòa và công sức của người
un đúc hạt lúa vàng no đầy kiến thức
Tâm hồn ngát ngây nhân hòa, bao dung, đạo đức
Con cúi đầu nguyện ước bồi hồi.
Hạt lúa vỡ ra, cơm lành canh ngọt khắp nơi nơi.
Tâm hồn thanh cao trong xác thân tráng kiện.
Nam nữ thanh niên đủ hành tranh, phương tiện
xây đắp ước mơ, tươi đẹp muôn màu
nơi quê nhà thân yêu và khắp hoàn cầu
như làng Wakefield, sớm mai này dạt dào sức
sống
trong thân ái ,yêu đời, êm đềm, thơ mộng

Khôn Ngoan Ở Đồi

Tình yêu lớn cũng như thành tựu lớn
Đều kèm theo bất trắc, gian nan
Thất bại là bài học quý muôn vàn
Trong hành động có ba điều tâm niệm
Tự trọng, kính nhân, nhận trách nhiệm
mọi việc ta làm, không đổ lỗi, chối từ
Mỗi ngày dành vài phút suy tư
Lòng rộng mở, sẵn sàng thay đổi ý
Nhưng căn bản thiện tâm không sai chạy
Im lặng là cách trả lời tốt nhất, một đôi khi
Sống một đời chân thật, trọn nghĩa
Tuổi già, sẽ vui thêm khi nhớ lại
Giữ không khí yêu thương trong gia đạo
Đó là nền tảng cuộc đời ta
Nếu đôi khi với người thân, có ý kiến bất hòa
Hãy xoay quanh vấn đề, đừng nhắc quá khứ
Chia xẻ hiểu biết là đi vào bất tử
Hãy yêu chiều thế giới chung quanh
Mỗi năm ngắm thắng cảnh một vài lần
Nhớ kỹ là giao tình tốt đẹp
Đặt yêu thương trên nhu cầu hạn hẹp
Đánh giá thành công là cho ít hay nhiều
Giúp tha nhân để đạt mục tiêu
Trong yêu thương, chân thành, bền bỉ
Không đạt được những điều như ý
Có khi là may mắn diệu kỳ
Hiểu luật lệ cuộc đời chi li
Để có thể khi cần, uốn nắn
Đừng vì một xích mích nhỏ, mất bè bạn
Khi nhận ra mình đã lỗi làm
Phải tức thời xin lỗi thành tâm

Nhấn Nhủ Các Con

(gợi ý từ bài thơ Pháp ngữ)

Có một ngày các con nhận thấy
cha mẹ già, lầy bầy, yếu dần,
vụng về vụng vãi khi ăn,
run không mặc nổi áo quần như xưa.
Hãy kiên nhẫn giúp cho cha mẹ,
từng mớ mớ cơm con trẻ thơ ngày,
xổ áo quần vào chân tay,
khi con bé tí, chưa đầy thoi nôi.
Nếu cha mẹ lảm lòi nói lặt
hãy lắng nghe đừng rập cứt ngang .
Mẹ kể hơn một nghìn lần,
để ru con ngủ, chuyện thần chuyện tiên.
Nếu cha mẹ chẳng siêng tắm rửa,
dùng cần nhần, xấu hổ con ơi .
Lúc nhỏ mẹ cũng hụi hơi ,
dỗ con tắm, con lảm lòi từ nan.
Những phương pháp tối tân điện toán,
con giúp giùm lên mạng, sưu tra.
Và hãy kiên nhẫn, ôn hòa .
Xưa kia, con học với ba nhiều điều:
Mặc thích hợp, ăn tiêu phải đạo;
Gợi ý luân thường đạo giáo, cho con.
Cha mẹ trí nhớ mỗi mòn,
chuyện kể rời rạc, không còn đầu đuôi.
Chờ cha mẹ có thời gian nhớ.
Nhớ không ra thì chớ bực mình.
Quan trọng chuyện trò thâm tình.
Quý thay là thấy con mình chịu nghe.
Nếu cha mẹ có chê cơm cháo.
Đừng buồn chi, đừng bảo phải ăn.
Cha mẹ biết lúc nào cần
Lúc ăn được, chẳng phân vân tí nào
Nếu cha mẹ lao đao đi đứng,
hãy đi tìm gậy chống cho mau;
Đưa tay cha mẹ vịn vào.
Xưa con chập chững , té nhào đôi khi.
Cha mẹ vội đưa tay đỡ lấy,
giúp cho con đứng dậy tập đi
Khi cha mẹ sức kiệt suy,
trối trăn từ biệt, tử quy yên lòng
Chớ bi lụy, chớ buồn con nhé.
Một ngày kia con sẽ hiểu rằng:
Sống già là một phúc phần,
Dài ngày chờ đợi một lần ra đi
Dù cha mẹ có khi sai quấy'
khi hết lòng nuôi dạy các con
nên người hữu dụng, khôn ngoan.
Thiết tha điều tốt. thập toàn mà thôi
Câu "nước mắt chảy xuôi" thấm thiết.
Nay ngày già chỉ biết trông chờ:
Nương tựa con, khỏi bơ vơ.
Nhà già lạnh lẽo, ơ hờ không quen.
Vui sướng sao sống bên con cái

Nghe những lời thân ái mến thương
Miếng ăn, viên thuốc, bên giường
Sớm thăm, tối viếng, tay nương đỡ đỡ
Nụ cười móm mém tri ân
Yêu thương rào rạt trào dâng tim già
Niềm yêu thương bao la, che chở
Đùm bọc con từ thuở sơ sinh
Nay con đáp lại ân tình
Hiếu thảo, tề nhị, tâm thành, cảm thông
Giúp cha mẹ sống trong êm ấm
Trong yêu thương, nhân phẩm, ân cần
Cầu xin Thượng Đế ban ân
Cho con cuộc sống an toàn, vui tươi
Khi song thân lìa đời, gửi lại
Cho Cha Chung, con cái chúng con
Xin người tiếp nối lo toan.
Quyền năng Người sẽ chu toàn ước mong

Ấm Tình Người

Ngồi bên lò lửa
Ấm áp phải không?
Nhưng có người thương
Ngồi bên càn ảm
Gió lộng lạnh lắm
Mặc nhiều áo len
Nhưng ấm không bằng
Khi có ai khác
Choàng thêm áo khoác
Ấu yếm ôm vai
Thì thắm bên tai
:"bớt lạnh chưa nhi!"
Xoa tay thật kỹ
Không ấm được ngay
Có ai áp tay
Ấm như được sưởi
Dù cho đội mũ
Cổ quấn khăn quàng
Cũng không ấm bằng
Tựa vai tin cậy

Nếu biết mong em đi có được,
Thôi đi "ngươi ơi có bao giờ không?"
- TIKKI -

Khôn Ngoan Ngày Già

Cụ già, tuổi chín mươi hai
Nhỏ con, tự tin, tóc tai gọn gàng
8 giờ dậy, sẵn sàng, nhanh nhẹn
Đề ra xe đi đến nhà già
Vợ ông mới chết tháng qua
Nhà xưa quá rộng, thân già đơn côi
Đến nhà già, ông ngồi chờ đợi
Ở hành lang, hờn hờ, an nhiên
Vài giờ sau có nhân viên
Gặp ông, dẫn dắt đi lên nhận phòng
Thấy ông vui, thông dong chống gậy
Nhân viên trong thang máy nói rằng:
-“Phòng ông ở, có giăng màn
che cửa sổ, với tấm khăn trải giường”
-“Tôi thích lắm” mừng rơn ông nói
Như một em tám tuổi nhận quà
Nhân viên vui vẻ cười xòa:
-“Phòng ông chưa thấy vậy mà đã vui
Biết đâu chừng đến nơi nhìn rõ!”
Ông bực mình cau có chê bai
-“Không đâu, tôi đã an bài
Chọn hạnh phúc ngày hôm nay đây rồi
thích căn phòng do tôi định đoạt
chứ không vì đồ đạc, trang hoàng
Tôi đã tự bảo trong lòng
Hôm nay tôi sẽ thích phòng của tôi
Như sáng nay, khi rời giường ấm
Tôi chọn: không lắm cảm, cần nhàn
đếm những bất tiện khó khăn
gây ra bởi những cơ quan suy đồi
Nhưng thâm cảm ơn Trời bảo dưỡng
những cơ quan hoạt động tốt lành
Ngày mới quà tặng đẹp xinh
Còn mở mắt tôi còn nhìn lạc quan
Yêu hiện tại, quý trân kỷ niệm
Của ngày qua, kiêu diễm thân thương
Góp gom đem gửi ngân hàng
Ngày già cứ rút dần dần ra tiêu
Vui kỷ niệm, thêm nhiều hạnh phúc
Lòng dạn lòng trung thực thi hành
Năm điều đem lại an bình
Thứ nhất giải thoát ghét ganh, hận thù
Thứ hai đừng ưu tư lo lắng
Thứ ba sống đơn giản thông dong
Thứ tư cho nhiều tình thương
Thứ năm chẳng đợi trả ơn ở người

Không Có Dịp Đặc Biệt

Dự tang lễ vợ bạn thân
Nghe chuyện tâm sự của anh thật buồn
Anh dẫn tôi vào phòng anh ngủ,
lấy ra từ ngăn tủ vợ anh
một bao bọc lụa trắng tinh,
Bên trong chiếc áo đẹp xinh mượt mà.
--“Đây là áo đàn bà thường mặc
bằng loại tơ vừa đắt, vừa sang.
đồ hiệu hãng Ý thời trang
tôi mua tặng vợ, khi nàng cùng tôi
đi du lịch vui chơi năm trước
trong nhà hàng Nữ Ước thời trang
Nhưng nàng cất giữ quý trân
đợi dịp đặc biệt mới mang ra dùng.
Nhưng cái chết bỗng dưng ập đến
Dịp đặc biệt chừng diện đâu còn
Nay nằm tẻ lạnh trong hòm
Tư trang tế nhuyễn góp gom theo nàng
Chiếc áo đẹp thời trang cũng được
Bỏ vào hòm một chốc nữa thôi.
Dịp đặc biệt ấy em ơi!
theo em đến một góc trời HU' VÔ”
Quay lại nhìn tôi anh nói tiếp:
Đừng bao giờ đợi dịp đặc trưng
mới đem đồ quý ra dùng
Mỗi ngày là dịp khác thường đó anh
Hiện tại hãy tận tình thụ hưởng
Đặc biệt là còn sống trên đời
Có cơ hội, trí thành thời
Đọc sách nghiền ngẫm những lời khôn ngoan
Ít lo chuyện sửa sang nhà cửa
Mà ung dung dùng bữa cơm ngon
Dành thì giờ cho cháu con
Khuyên khích, dạy dỗ, yêu thương, ân cần
Với bạn bè thiết thân giao tiếp
Vì mấy khi được dịp gặp nhau
Cuộc đời ý nghĩa thâm sâu
Ném hết cảm nghiệm nhiệm mầu thần tiên
Từ đây đồ quý đem dùng hết
Không chờ dịp đặc biệt khác thường
Thái Đức, Lưu Bội trong rương(1)
Đem ra chế uống trà ngon mỗi ngày
Áo quần đẹp đổi thay không tiếc
Không chờ dịp đặc biệt mới chung
Nước hoa đại lễ đem dùng
Hàng ngày không khí thơm lừng bao quanh
Điều ưng ý phải nhanh thực hiện
Để xem, nghe, hưởng, nghiệm, tức thì.
Cụm từ “một ngày gần đây”
một “dịp đặc biệt”, “ngày mai” quên rồi
Chỉ nhớ là cuộc đời vẫn vội.
Sớm như tơ xanh, tối bạc đầu (2)

(1) 3 loại bình trà quý: thứ nhất Thái Đức gan gà, thứ nhì Lưu Bội. thứ ba Mạnh Thân (2) triều như thanh ty, mộ như tuyết (Lý Bạch)

Chuyện Bác Tiều Phu Mất Rửa

(phổ thơ một chuyện vui cười)

Bác tiều phu trảy nhánh cây sồi
Bên dòng sông lớn ít người lại qua
Sấy tay cái rửa văng xa
Rớt xuống sông rộng khó mà vớt lên
Bác buồn bực rĩ rên than thở
Mất rửa rồi thì khó kiếm ăn
Bỗng đâu xuất hiện ông Thần
Hỏi han tự sự ông băng đi liền
Xuống sông ông vớt lên cái rửa
Bằng vàng ròng, ông hỏi tiều phu
--"Rửa này là của anh ư?"
--"Thưa không phải" bác chối từ nhận vợ
Thần lại xuống sông lo tìm nữa
Và đem lên cái rửa bạc ròng
"Cái này của anh phải không?"
"Thưa không phải" thật lòng bác thưa
Xuống sông lần thứ ba tìm nữa
Thần mang lên cái rửa sắt trui
Bác reo: "Rửa tôi đây rồi"
Ông thần cảm động ngỏ lời ban khen:
--"tôi thấy anh người hiền ngay thật
Ba rửa vàng, bạc, sắt tặng anh"
Tiều phu vái lạy ân nhân
Nhận ba cái rửa ông thần trao cho
Vài ngày sau tiều phu cùng vợ
Dọc bờ sông đi dạo thư nhàn
Rủi thay bà vợ trượt chân
Té xuống sông, chìm mất tăm, đoạn trường
Tiều phu khóc thảm thương tuyệt vọng
Nỗi khổ đau đã động lòng Thần
Ông hiện ra hỏi ân cần:
--"Vi sao anh lại khóc than thảm sầu?
--"Khẩn xin thần mau mau cứu vớt
Vợ tôi vừa mới rớt xuống sông
Nước cuốn mất xác thảm thương"
Thần nghe, liền lội xuống dòng nước sâu
Vớt lên một tiểu thư lịch sự
Đẹp như là Bao Tự ngày xưa
Hỏi rằng: "có phải vợ người?"
Tiều phu đáp: "Đúng vợ tôi thưa ngài"
Thần tức giận tía tai la lối:
--"Sao nhà người gian dối tham lam
Phải phạt nặng kẻ tà tâm
Vợ mình mới chết, đã ham vợ người
Tội đáng để Thiên lôi đánh chết"
Tiều phu quì, tha thiết van nài:
"Cho tôi biện bạch cùng Ngài
Tại sao tôi phải nhận ngay vợ mình
Là tiểu thư đẹp xinh lộng lẫy.
Nếu tôi không nhận lấy thì ngài
Sẽ mang đến người thứ hai
Mặt hoa da phấn như là Tây Thi.
Tôi từ chối tức thì sau đó

Ngài vớt lên người vợ của tôi.
Thành thật tôi nói: "đúng rồi"
Thì ngài khen thưởng cho người thủy chung
Được kết duyên với cùng ba vợ
Nhưng nhà tôi nghèo khó lấy đâu
Chu cấp cho ba nữ lưu
Lo toan chồng chất, ưu sầu gia tăng
Cho nên tôi cá gan nhận lãnh
Tiểu thư đầu ngài gán cho tôi
Câu chuyện nhảm nhữ đôi lời
Về lòng chung thủy của người đàn ông
Xin tha thứ cho chồng nói dối
Vì ép buộc không lối thoát ra
Lý do hết sức thật thà
Trăm năm tình nghĩa các bà hiểu cho

Sự Hy Sinh Của Một Bà Mẹ (Chuyện Đại Hàn)

Nỗi khổ sở của tôi suốt đời
bắt đầu từ thuở thiếu thời nhận ra
mẹ tôi, khác người ta, chột mắt
lại quá nghèo tất bật bán buôn.
Ngày ngày mẹ phải vớt rong
đem ra chợ bán, nuôi con học hành.
Một ngày nọ đá banh cùng bạn,
mẹ bỗng đâu lẳng văng đến gần
gọi tên, tôi đứng chết trân,
mắt tôi nẩy lửa, giận tràn bên hông.
Tôi chạy đi, như không thấy mẹ
Qua ngày sau chẳng để tôi yên,
bạn tôi chế nhạo liên miên:
"Mẹ mày một mắt". Tôi điên lên rồi!
Nói với mẹ những lời bất hiếu
--"Mất hai con, mẹ thiếu một con
Con xấu hổ, chỉ ước mong
mẹ chết khuất mắt thì lòng mới vui"
Mẹ chẳng quở trách tôi chi cả
Nhưng tình cờ tôi đã nhận ra:
Mẹ tôi đau đớn xót xa
lặng lẽ ngồi khóc đến khuya bên đèn.
Tôi ngủ sớm, nửa đêm khát nước
mò xuống bếp uống cốc nước chè
thấy mẹ đang khóc ử ử .
Nhưng tôi bình thần trở về giường tôi.
Mỗi lần nhớ những lời tàn nhẫn,
tim nhói đau, phấn chấn học hành
Nguyện thề phải cố thành danh
chiến thắng đau khổ mẹ dành cho tôi:
Cảnh mẹ một mắt ỉ ôi ;
Cảnh nhà nghèo rách mồng tơi, ê chề.
Tôi đã trọn nguyện thề, mơ ước
thi đậu vào đại học Hán Thành .
Mẹ tiễn một mắt long lanh:

Tương lai tươi sáng riêng dành cho tôi .
Được học bổng thành thoi bay nhảy,
tôi thành danh sau bảy năm ròng.
Cưới vợ đẹp, có con khôn,
nhà cao, cửa rộng an toàn ấm êm
Mẹ chột, nghèo khổ tôi quên.
Còn tôi của cải cứ thêm mỗi ngày .
Rồi một hôm có ai gõ cửa,
tường đất trời sắp sửa đổ nhào:
Mẹ tôi đứng ở cửa vào
cũng nhìn một mắt ngày nào năm xưa .
Con gái tôi cũng vừa có đó,
nó chạy đi hoảng sợ hét la
Tôi vờ không biết mặt bà,
lạnh lùng hỏi: “ *bà tìm ai trong nhà* “
Mẹ tôi về ôn hòa lễ độ
trả lời rằng :” *không nhớ số nhà*
Nên nhầm địa chỉ người ta”
Rồi bà lặng lẽ đi ra ngoài đường .
Tôi thầm nghĩ, tôi còn may mắn,
mẹ tôi đã không nhận ra tôi.
Ăn năn nhưng chuyện đã rồi .
May sao tôi nhận giấy mời trường xưa
về họp mặt cũng vừa có dịp
ghé thăm mẹ tôi nghiệp ngày xưa,
(Chẳng qua vì chút tò mò)
thấy mẹ chết, nằm co ro nền nhà.
Tôi không thấy xót xa nhỏ lệ
vì đã từng trù mẹ chết đi .
Trong tay bà cầm bức thư,
xem ra mới biết gửi tôi mấy dòng:
“*Thư này mẹ gửi con yêu quý*
Sức sống mẹ đã thấy cạn dần
Chắc không lên nổi Hán Thành
nhìn con lần cuối thỏa tình ước mong.
Lần trước mẹ vui lòng thấy được
con sống trong hạnh phúc sang giàu.
Tuy rằng có chút thương đau,
mẹ con xa cách không lâu chi mà.
Cớ sao không nhận ra được mẹ ?
Mẹ ra về bóng lẻ buồn tênh
Gần đây mẹ mới được tin
con về họp mặt thân tình trường xưa,
gặp bạn thầy tuổi thơ nhắc nhớ
kỷ niệm xưa một thuở thân thương. 80
Mẹ cũng muốn đến trường
nhìn mặt con để thỏa lòng nhớ thương.
Nhưng nghĩ mình nghèo nàn chột mắt
chỉ làm con mất mặt mà thôi.
Mẹ sắp từ già cõi đời
kể con câu chuyện của thời ấu thơ :
Con hai tuổi rũi ro tai nạn,
một con người bị bắn ra ngoài
Con sẽ chột mắt cả đời;
Tật nguyên đem lại thiệt thòi cho con. 90
Nhìn hốc mắt đen ngòm kinh dị

mặt trẻ thơ xấu xí hải hung,
mẹ hiến mắt cho nhà thương,
để con trở lại bình thường đẹp xinh .
Bây giờ cả sự tình con hiểu
mắt mẹ sao lại thiếu một con .
Hai lần mẹ bị tổn thương
Mẹ thấu hiểu không trách con chút nào.
Mẹ thiếu con ước ao gần gũi
Cả cuộc đời tận tụy cho con 100
Ước nguyện không được chu toàn,
Dù sao mẹ cũng yêu con vô vàn”
Tôi chết trân khóc than hối hận
đã vô tâm thù hận mẹ mình:
Bà luôn sẵn sàng hi sinh
cho tôi một mắt mới thành chột thôi.
Bà gọi tôi là “con yêu quý” .
Tôi xem bà là quý xấu xa .
Tôi là tất cả của bà .
Bà sống vất vả cũng là vì tôi .
Còn tôi muốn xa rời khỏi mẹ ,
để sống đời ích kỷ, vong ơn
Tôi là quái vật không hơn
Muôn đời tiếng xấu nêu gương dạy người
Câu “nước mắt chảy xuôi” thấm thiết,
mẹ lặng yên chịu hết khổ đau
đình ninh có một sở cầu
cho con hạnh phúc, sang giàu, thành danh

Ứng Phó Áp Lực

Giáo sư giảng dạy sinh viên
ứng phó áp lực, ưu phiền, lo toan (stress)
của cuộc sống muôn ngàn hệ lụy
bằng chứng minh gợi ý sau đây:
Nâng cao ly nước trong tay
Ông hỏi sức nặng ly này bao nhiêu?
Sinh viên đáp với nhiều ý kiến:
-*từ trăm gam(100gr) cho đến năm trăm (500gr)*
Giáo sư nói:”*chớ quan tâm*
sức nặng là phụ, thời gian cầm mới gay.
Cầm ly một phút trong tay
Có gì khó nhọc, mặt mày tỉnh bơ
Cầm lâu một giờ, tay mỏi
Cầm một ngày, chắc gọi cứu thương
Trọng lượng nhỏ, ta xem thường
Nâng không ngại nghĩ, khó lường hiểm nguy
Áp lực đời sống cũng y như vậy
Cứ mang trên vai sẽ thấy nặng nề
Càng lâu nguy hại nhiều bề
Sinh ra mệt mỏi chán chê sự đời.
Như ly nước, xin mời để xuống
Nghỉ ngơi đi, khi uống lại nâng
Khi ta khỏe khoắn sẵn sàng
Gánh nặng đời sống ta bèn vác lên.
Bởi thế theo lời tôi khuyên

Về nhà các bạn hãy quên nhọc nhằn
Của ngày học tập ở trường
Ngày mai ta mới sẵn sàng tiếp thu
Rời nhà, tâm trí phiêu du
Đến trường ta mới bắt đầu lo toan.
Như thế là an toàn cho bạn
Đủ can trường sức mạnh học hành
Gánh nặng cảm thấy gia tăng
Bạn hãy để xuống dưới chân, thờ phào
Lấy lại sức đi nào, thư giãn
nghỉ ngơi rồi, gánh nặng nhẹ đi
Cuộc đời đâu có dài chi
Hãy cố hưởng thụ những gì trời cho
Giáo sư cũng dặn dò phương thức
Làm nhẹ đi cơ cực cuộc đời
Hãy vui những ngày thanh thoi
Bỏ câu chấp cánh giữa trời tiêu dao

Nguyên Lý Sự Trống Không

Phải bạn có thói quen cất giữ?
Dụng cụ thừa, đồ cũ đã xài
Phòng khi hữu dụng ngày mai
Thì bạn có sẵn tầm tay mà dùng
Có phải bạn đã từng ky cóp?
Không dám tiêu, gom góp từng đồng
Vớ ý là để đề phòng
Những khi túng quẫn, long đong vì tiền
Phải bạn có thói quen áp ủ
Chất trong lòng chuyện cũ buồn đau
bất bình, ganh ghét, lo âu
tâm hồn ray rứt bao lâu mới vừa?
Bạn có biết phải chừa chỗ trống
Để lòng mình tiếp đón chào mừng
Tình cảm mới mẻ bao dung
Xôn xao hạnh phúc, tưng bừng niềm vui
Cũng như cố góp thu cất giữ
Ở tầng hầm, đồ cũ chất chồng
Cả nhà shed ở ngoài vườn
Cũng đầy đồ cũ, những rương cùng hòm
Còn đâu chỗ làm phòng giải trí
Bàn ping pong, thiết bị âm thanh
Ca-ra-ô-kê, truyền hình
Sàn chơi trẻ nhỏ, gia đình chung vui.
Thói quen hay cất thu đồ cũ
Tâm hồn mình già cỗi không ngờ
Như nước tù đọng nhớp nhơ
Phồn thịnh, tiến bộ, mộng mơ không màng
Hãy đem cho cơ quan từ thiện
Những áo quần, đồ điện không dùng
Tầng hầm, nhà shed trống không
Có chỗ cho những ước mong, tâm kỳ
Đồ mới thay đồ bỏ đi
Sáng loáng, tiến bộ, tiện nghi hơn nhiều
Đồng thời bạn phiêu diêu thanh thản

Khi xua đi vương bận tâm tình
Hồn ghen, giận ghét, bất bình
sẵn sàng đón rước linh đình nỗi vui
Hạnh phúc đến đẹp tươi, mới mẻ
Nhảy múa vui mặc kệ ai nhìn
Yêu thương, tràn ngập con tim
Hát một mình, chẳng cần tìm người nghe
Sống như thể vào quê thiên quốc
Giữa bình an, phúc lộc chan hòa

Những Nghịch Lý

Những nghịch lý thời nay nhan nhản
Nhà cao tầng kiên nhẫn dựng xây
Nhưng mà cơn giận hằng ngày
không kiên nhẫn, dập tắt ngay tức thì
Đáp xa lộ tiện nghi rộng đẹp
Quan điểm thì chật hẹp, loanh quanh
Tiêu tiền nhiều, lăm kinh doanh
Thâm giao phai lạt ân tình giảm đi
Đời sống thêm tiện nghi, thoải mái
Giây phút thanh thoi lại mất dần
Nhà ở thênh thang, nhiều tầng
Gia đình thu hẹp, thích, thân tiêu điều
Bằng cấp cao, thêm nhiều hiểu biết
Nhưng biện phân, thấu triệt ít hơn
Của cải thì cứ chất dồn
Giá trị, nhân phẩm, tình thương vơi dần
Tuổi thọ tăng, khôn ngoan xuống thấp
Nâng số lượng, thực chất không màng,
Cuộc sống con người nghèo nàn
Chán chường, đơn điệu, tình thương mòn mỏi
Thăm hàng xóm, con đường trước mặt
Lại không đi, kết chặt lân bang
Cứ mơ du hành mặt trăng
Nghĩa tình bên cạnh không màng nhạt phai

Hoàn Thiện Theo Ý Chúa

(kể theo một bài báo Mỹ)

phát biểu trong buổi họp mặt:

“Người ta bảo Chúa toàn thiện, nhưng tại sao

“lại để con tôi bị khuyết tật?

“Con tôi bẩm sinh yếu thần kinh

“Hiểu, nói, kém các trẻ em khác

“Nhọc nhằn, kiên nhẫn dạy dỗ con

“Chúa đã gửi cho tôi một thử thách

“Tôi tin là Chúa phó cho tôi

“Săn sóc một đứa con khuyết tật

“Là người nhắc nhở, khuyến dụ tôi

“Đi tìm một hướng hoàn thiện khác.

Hoàn thiện mà Chúa tìm

Là thái độ ta đối với em khuyết tật

“Giai thoại tôi sắp kể sau đây

“minh chứng ý Chúa thật sâu sắc

“ Shay với tôi, một buổi xế trưa
“dạo chơi trên công viên gần nhà
“trên sân cỏ lũ trẻ xông xáo
‘Chia hai phe chơi bóng chày hoạt náo
“Shay hỏi tôi:”- *bố nghĩ coi*
“*Bọn chúng có cho con chơi* “
Tôi biết Shay chơi bóng chày không giỏi
Shay không phải người đồng đội
Mà bọn nhỏ muốn tìm
“nhưng tôi vẫn cứ tin
Là chúng sẽ đồng ý .
Tôi hỏi một em bé chạy ngang:
--“*Shay vào chơi được chăng?*”
--:”*Phe chúng cháu đang thua 6 điểm*
“giữa vòng tám. sắp sang vòng chín
“Nhưng cháu nghĩ Shay có thể vào
“Lập thành tích cho đội biết đâu
Shay sung sướng thở phào
Đeo găng tay nhập cuộc
Cuối vòng tám, đội Shay may phước
Ghi thêm ba điểm , còn thua ba
Thêm 1 điểm đầu vòng chín, còn thua hai
Đội Shay có cơ chiến thắng
Và lạ thay đội giao gậy cho hẳn
Dù biết rằng hẳn vụng về
Không biết cầm gậy, và cách đánh
Quả nhiên Shay đánh hụt, té chổng gọng
Lần sau gậy chạm nhẹ vào bóng
Lăn về phía người ném , em này lượm lên.
đáng lẽ nhắm khung thành một (I) mà quăng
Thì đương nhiên Shay bị loại
Song nó bỗng nhiên xoay người lại
quăng bóng xa khung thành I, thật xa
Cả đội banh đồng loạt hét la
“Chạy nhanh, Shay, về khung thành Một
Shay chạy như bay, thích thú cùng tột
dọc đường ranh ở cuối sân
Nhưng khi Shay đến khung thành
Quả bóng đã ở vào tay đối thủ
Đáng lẽ ném bóng vào khung thành Hai không do
dự
Nhưng hẳn quăng bóng ra xa
Bóng vượt quá khung thành 3
Mọi người đều hét lớn khuyến khích:
“Khung thành Ba nhanh lên ,Shay, mau đến đích”
Shay chạy hết vòng, và nhặt bóng lên
Cả hai đội ủa lại công kênh
Shay lên vai chạy quanh sân bóng
Bởi vì Shay đã lập công lớn
Vợ tất cả một cú CHELEM
Người cha kết luận câu chuyện kể trên
Là 18 cậu trai hoạt náo
Đã đạt đến thiện mỹ hoàn hảo
Mà Thiên Chúa gửi gắm cho con người
Hãy yêu thương, thông cảm cho nhau
Hãy làm cho Shay tận nguyên sung sướng

Giấc Mơ Và Cuộc Đời

Không ai chọn được tình yêu
mà do duyên số nuông chiều, vận may.
Giữ được tình yêu trong tay
do mình chọn lựa, vận may qua rồi
Nhưng ai thực hiện giấc mơ,
Tương lai sẽ được vẽ tô thắm hồng.
Hãy ôm cuộc đời ấm nồng,
Ta đi qua đó một lần mà thôi.
Hãy tự tin vì cuộc đời
đánh giá ta theo những đòi hỏi cao.
Đừng sợ sức ép, gian lao:
Đá than bị ép sáng màu kim cương.
Mỗi ngày ta sống kiên cường,
làm cho hiện tại huy hoàng, đẹp tươi.
Đáng sống sao cuộc đời!
Niềm tin đó tạo một trời kỳ công.
Hãy đem tất cả tấm lòng
kiến toàn khắp chốn không sờn, không lời.
Khi ta triu mến cuộc đời,
thế gian vồ vập, đón mời, yêu thương.
Quá khứ khép. hiện tại vươn,
Tương lai mở rộng huy hoàng giấc mơ.
Đừng ngồi mà đếm thì giờ;
Đếm những kỳ tích làm cho cuộc đời.
Chìa khóa hạnh phúc: ước mơ.
Chìa khóa thành đạt ở nơi thực hành.
Làm sao mơ ước hình thành.
Thế gian như tấm gương lành ta soi:
Ta cười, đời trả nụ cười.
Được điều ta ước, ta đời là vui?
Là hạnh phúc? - trẻ con rồi!
Hạnh phúc là cổ trau dồi , nâng niu
những gì đã có trong tay.
Chú ý, cẩn trọng, lắng tai , sẵn sàng:
Cơ hội gõ cửa khẽ khàng
Cuộc đời bạn sẽ vô vàn đẹp tươi
nếu sinh vào tuổi tám mươi,
hướng về mười tám, yêu đời thiết tha.
Chuyện buồn: bài học khôn ra.
Chuyện vui: kỷ niệm thiết tha trong lòng
Mắt xem phong cảnh bên đường,
nếu sống vội vã và bương chải hoài.
Hãy lo kiến tạo tương lai.
nơi ta sẽ sống dài dài tháng năm
Tuổi già dần đến âm thầm,
sống trong phước lộc , bình an cuối đời
Con người chỉ thấy lẻ loi,
khi xây tường ngăn cách đời của nhau
Đáng lý phải xây nhịp cầu
tương thân, tương ái, nhiệm màu tình yêu

Chuyện Cô Gái Mù

Có cô gái đẹp, mù đôi mắt
rất hận đời, nên ghét mọi người;
trừ anh bạn quý không rời
tận tình chăm sóc, đón mời ủi an.
Cảm chân tình cô bèn thổ lộ:
“*Sáng mắt ra em sẽ lấy anh*”
Một hôm có kẻ ẩn danh
cho cô đôi mắt, ân tình sâu xa.
Ghép mắt vào, mù lòa chấm dứt.
Ngày tháo băng háo hức nhìn quanh,
cô thấy hết, cả bạn thân
đêm ngày chăm sóc ân cần cho cô.
Anh ngỡ lời: “*bây giờ em thấy,
Em có bằng lòng lấy anh không?*”
Cô nhìn anh bạn bàng hoàng
Hai mắt anh nhắm, lỏ tròn hõm sâu
Khiếp sợ cô âu sầu từ chối.
Anh bỏ đi, rất đổi khổ đau.
Cô nhận được, vài ngày sau
thư anh thăm hỏi có câu dặn dò:
“*Hãy bảo trọng mắt cô hiện tại,
mắt tôi xưa, mãi mãi của cô*”
Ân tình tự nguyện tôi cho
Tôi không tiếc nuôi, so đo sầu buồn
Cô đừng nên bận tâm lời hứa
Bời tình yêu đôi lứa thiêng liêng
Tình cảm bộc phát tự nhiên
Tự do, thoải mái, thân tiên, nức lòng
Nếu vì muốn trả ơn, cô nhận
Thì tôi đây ân hận suốt đời
Cho mắt vì yêu cô thôi
Khi cô sung sướng thì tôi thỏa lòng “
Cuộc sống đổi, thông thường người đổi
Không nhớ ra rằng mới ngày nào
Khi còn khổ sở gian lao
Có người bạn quý lao đao vì mình
Trong vui mừng công thành danh toại
Thì đừng quên nhớ lại ân nhân
Biết ơn, đền đáp, ân cần
Tình cảm cao quý muôn phần đẹp xinh

Tự Vịnh

Còn thiếu bốn xuân đủ tám mươi
Bạn vong niên tịch mịch nhiều rồi
Mắt mờ, mi rụng, tinh anh hết
Má hóp, trán nhăn, an phận cười
Bể học mệnh mỏng, đời ngắn ngủi
Sức người hạn hẹp, phận đơn côi
Ra đời đâu phải là mình muốn
Chết cũng tâm thành phó thác Trời

Lời Nguyện Cho Hòa Bình

Hỡi Thượng Đế, nơi nương tựa thế hệ qua
Niềm hi vọng của hiện sinh, tồn tại
Hãy nhìn xuống nhân gian khổ ải
Đang cần Người tế độ, phù trì
Thế giới ngày nay, xáo trộn, loạn ly
Bạo động lan tràn, đau thương chất ngất
Chúng con cần Người đưa tay dẫn dắt
Vào đất yên bình, đạo đức, yêu thương
Không có Người chỉ lối dẫn đường
Chúng con không thể nào tái tạo
bằng an trong tâm hồn, và trong gia đạo
Hãy cho chúng con sức mạnh, kiên cường
Biết giữ thanh cao, chân thật, yêu thương
Cho chúng con đặt niềm tin tuyệt đối
Ở Người và những điều không trông thấy
Hãy cho chúng con bác ái, khiêm cung
Tìm quảng đại, tràn ngập yêu thương
Giữa thế giới tham lam, ích kỷ
Đừng để chúng con nghèo những tình cảm ấy
Hãy tha thứ sai phạm chúng con
Giúp chúng con tìm thấy nẻo đường
Vào thế giới tốt đẹp hơn, mọi người sống
mỗi ngày, trong an bình, thứ tha, độ lượng

Có Tiền...

Có tiền mua được căn nhà
không mua mái ấm chan hòa tình thương
Có tiền mua được cái giường
Không mua giấc ngủ hiền lương, ngáy khò
Có tiền mua được đồng hồ
Nhưng không mua nổi thì giờ trôi qua
Có tiền mua sách đầy nhà
kiến thức thì phải do ta chuyên cần
Tiền mua địa vị, giàu sang
Không mua quý trọng, tình thân, nể vì
Có tiền trả cho lương y
Nhưng sức khỏe không thể quy ra tiền
Có tiền mua máu để chuyen
Song không mua nổi sống thêm vài giờ
Tiền mua xác thịt nhớp nhơ
Tình yêu thì chẳng bao giờ bán buôn

Một Đời Sống Tốt

Mỗi ngày đi bộ nửa giờ,
mặt mày tươi tỉnh, chuyện trò thiên nhiên.
Sáng, chiều vài phút ngồi thiền
đưa hơi xuống huyết đan điền luyện công (1)
Hằng ngày nghe nhạc du dương:
Tinh thần sảng khoái, tâm hồn phiêu diêu
Mỗi sáng xác định mục tiêu
cố gắng thực hiện những điều nêu ra.
Tâm niệm chữ H có ba:
Hăng say, Hoan hỉ, thuận hòa anh em
Dành thì giờ sống êm đềm
với người thân thiết trong niềm yêu thương
Siêng năng đọc sách tương thông
tư tưởng cao đẹp, mở lòng bao dung
Ngắm nhìn vũ trụ vô cùng
Ngưỡng mộ, ca tụng Hóa công nhiệm màu
Mơ khi ngủ có gì đâu
Mơ khi tỉnh, vẽ trong đầu tương lai
Ăn uống lành mạnh chẳng sai
Giữ gìn sức khỏe, dẻo dai, tráng cường
Gác lại ngày mai thì đừng
Hôm nay làm được thì công tức thời
Làm cho thiên hạ vui cười
Ai cũng thoải mái, cuộc đời lên hương
Sắp xếp trật tự ốc phòng
Khi cần thì khỏi mất công tìm tòi
Cũng không phí phạm thì giờ
Lo nghĩ những việc ở ngoài tầm tay
Trường đời ta học điều hay
Vui buồn, tốt xấu mỗi ngày dạy ta
Luôn luôn tích cực rút ra
Bài học kinh nghiệm mới là khôn ngoan
Ba chữ T là rất cần
Trì chí, tích cực và thanh thản lòng
Ráng giữ nụ cười nhiều hơn
Làm vui người khác chứ không riêng mình
Muốn giao hảo tốt nảy sinh
Đừng bỏ lỡ dịp tỏ tình, ôm nhau
Cuộc đời ngắn ngủi bóng câu
Đừng có phung phí căm thù ghét ghen,
xót xa, cay đắng ưu phiền
Mà hãy tha thứ, mau quên, hưởng nhàn
Nhìn đời đừng quá nghiêm trang
Cho mình là rỗng, trung tâm nhân loài
Lý lẽ không nhường một ai
Cho mình là đúng, điều sai ở người
Phải biết chấp nhận những lời
Không cùng quan điểm, không xuôi theo mình
Khác nhau, biện luận nảy sinh
Chấp nhận dị biệt đồng tình với nhau
Hòa như bất đồng cao sâu
Để cùng xây dựng nhịp cầu tương thông
Làm lành quá khứ đau thương
Để cho hiện tại có đường nở hoa

Đời sống không phải trường đua
Chiến thắng không phải chẳng thua, về đầu
Chiến thắng là khi té đau
Mà biết đứng dậy, mưu cầu keo sau
Đừng so sánh mình với người ta
Đời bạn của bạn, không ai thay mình
Tha nhân, một cõi phân minh
Lối sống riêng biệt, tâm tình riêng tư
Cho nên bạn phải khước từ
Xót xa thân phận, sầu tư âm thầm
Đi tìm hạnh phúc bản thân
Tự tay gầy dựng chuyên cần lo toan
Không ai trách nhiệm, phát ban.
Đem lại hạnh phúc, cứu mang cho mình.
Ta đâu làm chủ tình hình
Mà chỉ làm chủ hành trình ta đi
Và chịu trách nhiệm những gì
Mà ta đã chọn, hành vi giữa đời
Chẳng ai cướp được nụ cười
Niềm vui rạng nở trên môi của mình
Nếu bạn không cười tươi xinh
Bạn tự đánh mất tâm tình lạc quan
Học hỏi thêm là tối cần
Ngay cả lứa tuổi “đất gần, trời xa”
Quan tâm những người quanh ta
Tìm hiểu ý họ, thiết tha đón mời
Lập danh sách của những người
tận tình giúp đỡ trong đời của ta
Giao tình chẳng để phôi pha
Biết ơn, thăm viếng, thiết tha vui vầy
Hãy nhớ cuộc đời đổi thay
Dù cho hiện tại tốt rày, xấu mai
Trần gian trôi nổi như mây
Kết cuộc nhắm mắt phủ tay già từ
Giàu sang, tước vị, phù du
Chỉ còn vịnh cửu : thiên thu ân tình
Người thân, bè bạn vây quanh
Trong tim gìn giữ bóng hình của ta
Mỗi lời ta phải nói ra
Nếu không tử tế thì thà im luôn
Những điều tốt nhất chớ mong
Trước sau cũng đến với lòng thiết tha
Đừng để cảm xúc mù lòa
Khi bồn phận quyết định điều ta phải làm
Hãy mở thần trí tâm hồn
Đón nhận tình cảm keo sơn bạn bè
Chú ý cẩn trọng lắng nghe
Những lời khuyên nhủ, vỗ về, yêu thương
Hãy noi gương hoa hướng dương
Hướng về ánh sáng ; tâm hồn thảo ngay
Hướng Thiện ra sức dựng xây
Chọn lựa kỹ lưỡng, đủ đầy khôn ngoan
Đời ta đi qua một lần
Đâu còn trở lại đường trần, lối xưa
Ta sống cuộc đời nhân loài
Gốc nguồn ta vẫn là nòi tâm linh

không phải hữu thể nhân hình Tập tành cuộc sống tâm linh trên đời

(1) tập thờ : Thót bụng thờ ra Luồng ra, luồng vào
Phình bụng thờ vào Bình thường qua mũi
Hai vai bắt động Khi gấp qua mồm
Chân tay thả lỏng Đứng ngồi hay nằm
Ém chậm sâu đều Ở đâu cũng được
Tập trung theo dõi Lúc nào cũng được
BS Nguyễn khắc Viện lao phổi bị cắt đi một lá phổi
lúc còn trẻ.
Ông đã tập thờ theo bài trên đây, và thọ 85 tuổi

Em Bé Tôi Nghiệp Trong Công Viên (kể theo mộ truyện ngụ ngôn)

Có em gái nhỏ, ngồi một mình
Trong công viên, đông người qua lại
Song chẳng ai dừng chân, thăm hỏi
Vì sao nét mặt em đượm buồn.
Em bận áo đầm cũ màu hồng
Chân trần lộ làn da bần thỉu
Em ngồi bất động, dáng tiu nghĩu
Vì chẳng ai lưu ý đến em
Qua ngày sau, tôi trở lại công viên
Xem em bé có còn ở đó
Vâng em vẫn ngồi nguyên chỗ
Và cũng sầu buồn như ngày hôm qua
Tôi lại gần em, chú ý lân la.
Trò chuyện để em khuây khỏa
Vì giữa công viên, toàn là người lạ
Đâu phải nơi dành cho trẻ cô đơn
Lại gần nhìn rõ em hơn
Tôi thấy vạt áo sau em bé
phồng cộm lên thật là xấu xí
Chắc vì thế mà người lại qua
Thấy dị hợm, nên muốn lánh xa
Thế gian vốn không ưa khuyết tật.
Tôi nhìn em chăm chăm, nên em cúi mặt
Rõ là sau lưng em có bướu to
Tôi cười tươi cho em khỏi sợ lo
rằng tôi đến để chuyện trò, giúp đỡ
Ngồi xuống bên em, tôi "Hello" cời mở
Em đáp tiếng "Hi" run rẩy, thẹn thò
Mặt đối mặt, cả hai cười thân thiện
Sau đó chúng tôi mãi mê nói chuyện
Đến tối mù , người vắng công viên
Tôi hỏi em sao lại lưu phiền
Em buồn rầu nói : "bởi vì em khác biệt"
Tôi cười nói: "đúng thế". Em đáp lời: "em biết"
với giọng trầm, rầu rĩ gia tăng
Dịu dàng tôi bảo em rằng:
--"Em gái nhỏ, em làm tôi nhớ lại

Em là thiên thần đẹp xinh khả ái"
--"Thật không, em hỏi lại nghi ngờ"
--"Phải rồi, anh nhớ lại giấc mơ"
"tối hôm qua anh nghĩ đến em ngồi cô độc"
"nơi công viên không người thân thuộc"
"Chắc em là một thiên thần"
"Thử lòng người hiện xuống gian trần"
"Sau lưng em chắc giấu đôi cánh."
"Cánh thiên thần, uy nghi lóng lánh"
"Thế mà họ tưởng em gù"
--"Được nghe một người thông cảm suy tư"
"Sứ mạng của em hôm nay đã đạt"
--"Tại sao bao nhiêu người lạnh nhạt"
"Không nhìn ra em bé tội nghiệp là thiên thần"
Em mỉm cười: "Chỉ có mình anh"
"Không cư xử tha nhân lạnh nhạt"
Thấy vẻ đẹp ẩn dấu sau khuyết tật
Gần gũi, chia sẻ với em bé đang buồn.
Đứng lên, xòe cánh rộng từ bướu sau lưng
Em bay bổng lên trời xanh sán lạn
Tôi ngược nhìn, tâm hồn thanh thản.
Ở trên đời ẩn náu bao thiên thần
Nào bạn bè, ruột thịt, tha nhân
Ngay những kẻ khuyết tật, bần cùng, xấu xí
Hãy yêu thương rồi ta sẽ thấy
Một thiên thần xuất hiện chờ che ta

Lời Khuyên Xử Thế

Sợ hãi là điều xấu nhất
Gây cho ta bất lực, yếu hèn
Ngày tốt đẹp nhất chớ quên
là hôm nay đó, hãy chuyên tâm vào
Sai lầm dễ nhất trên đời
Phán đoán không đúng, để rồi ăn năn
Đại ngu nhất là đầu hàng
Trước những thất bại, khó khăn cản đường
Tính xấu nhất là kiêu căng
Ích kỷ, chỉ biết bản thân, khinh người
Người thầy dạy ta suốt đời
Là em bé đó, như lời thánh kinh(1)
Điều cần có trong hiện sinh
Lương tri, lương thức, tâm tình hiến dâng
Ghen ghét, đố kỵ, si sân
Khiến ta ti tiện, bản thân suy đồi
Món quà đẹp nhất trên đời
Là biết tha thứ cho người hại ta
Trong các kiến thức sâu xa
Hiểu mình quý nhất, hài hòa sống vui,
Tình bạn, khiến đời thêm tươi
Là điều quý nhất trên đời chớ quên

(1) thanh kinh bảo muốn vào nước thiên
đàng phải có tâm tình em bé

Có Những Lúc Thiếu Xót Xa

Có những lúc thiếu xót xa
Người đặc biệt mà ta muốn gần
để ta ôm chặt thiết thân
cho thỏa mơ ước âm thầm bấy lâu
Cửa hạnh phúc bỗng đâu đóng chặt
Thì đâu đây cửa khác mở ra.
Nhưng ta trông đợi thiết tha
Cửa xưa sẽ mở, lờ là vận may
rằng cửa mới cũng đây hạnh phúc
Đừng cậy trông phục sức bề ngoài
Thường là giả tạo đó thôi
Đừng ham của cải trên đời mà chi
sẽ tan biến, vì đây cõi tạm
Hãy gần người thông cảm vui cười
Ngày âm đạm hóa đẹp tươi
Hãy mơ ước, đạt tuyệt vời ước mơ
Hãy tìm đến những nơi muốn đến
Hãy thực hành ý nguyện thiết tha
Tạo dựng cuộc đời của ta
Độc đáo, tươi đẹp, chan hòa tình thương
Kẻ may mắn, ngoan cường chỉ đạt
một phần điều tốt nhất mà thôi
Có cố gắng là được rồi
Thành công được mấy cũng vui, thỏa lòng
**Tương lai đẹp luôn luôn tùy thuộc
Ở khả năng quên được đau buồn.**
Khả năng sửa chữa lỗi lầm
Xem thường nghịch cảnh, dần thân, vui cười
Nụ cười tươi trên môi thường trực
Tặng cho người chung sức với mình
Tặng người giúp đỡ tận tình
Khuyến khích ta vượt khó khăn, hiểm nghèo
Tặng bạn bè, cả cho người lạ
gặp gỡ ta trên mọi ngã đường đời
Cho ai cần đến nụ cười
Mong ta giúp đỡ, khát lời thiết tha
Xin đừng có bỏ qua cơ hội
Đem ánh dương soi rọi quanh ta
Sống đâu có chỉ là hít thở
Sống là khi cười mở vui cười
Cảm động đến hạt hơi
Trái tim thương mến giữa người mến thương

Chuyện Hai Thiên Thần

Hai thiên thần du hành hạ giới
Xin tá túc một tối đông hàn
Trong một gia đình giàu sang
Tuồng được đón tiếp đàng hoàng tiện nghi
Nhà rộng rãi thiếu chi phòng tốt
Giường ấm êm, là lượt, kang trang
Chủ cho ở phòng tòi tàn,
Ngủ trên nền lạnh, ở tầng hầm sâu
Thiên thần anh bỗng đâu trông thấy
Một lỗ to xấu xí trên tường
Anh bít, tô lại đàng hoàng
Thiên thần em: - "anh sửa sang bờ tường
cho nhà giàu bắt lương keo kiệt
Đối xử mình khinh miệt, lạnh lùng
- "Em ơi, chuyện đời khó lường
Tuồng là như vậy nhưng không phải mà!"
Đêm sau họ ngủ nhà nghèo khó
Hai vợ chồng đức độ nhân hòa
Chia khách bữa cơm đơn sơ
Nhường khách giường ngủ của hai vợ chồng Thiên
thần em hài lòng, cảm xúc
Sáng hôm sau vừa thức giấc nồng
Đến vấn an hai vợ chồng
Thấy họ khóc lóc thảm thương, hỏi dò:
- "Chúng tôi có con bò duy nhất
"Là nguồn lợi cung cấp sữa tươi
"Đêm qua đã chết mất rồi
Thiên thần em tỏ vẻ lời trách anh :
- « Nhà giàu kia cảm tình chẳng có
« Thế mà anh giúp họ sửa tường,
"Nay anh tỏ ra lạnh lùng
« Không giúp đỡ kẻ bần cùng, lao đao
"Dù nghèo khó nhưng giàu nhân ái
« Để bò họ chết , tại làm sao ? »
- « Anh bít lỗ tường nhà giàu
« Là nơi cất dấu biết bao là vàng
« Không để chủ tham lam thấy được,
« Hẳn thêm giàu, ác độc cũng tăng
« Đêm qua thần chết viếng thăm
« Rước hồn vợ của ân nhân chủ nhà
« Ta nói với thần tha bà vợ
« giết con bò để đỡ thế vào. »
Bề ngoài chuyện xảy ra sao
Bên trong còn có nhiệm màu khác xa
Nếu đức tin trong ta mạnh đủ
Thì hãy tin bất cứ việc gì
Đến với ta cũng chung quy
Mang lại điều tốt, cứu nguy, độ lành
Có thể ta vô tình chẳng biết
Cho đến khi sự thiệt phơi bày

Cuộc Đời

Cuộc đời khi nắng khi mưa
Làm sao đón nhận cho vừa lòng ta
Quyết tâm mỗi phút trải qua
đem lại vui thú, chan hòa, đẹp tươi
Cuộc đời cũng giống mống trời
Lộng lẫy khi ánh sáng cười với mưa
Thời gian, không gian bao la
Nhỏ nhoi thân phận phần ta ta giành
Khu vườn vui nhộn, đẹp xinh
Ngập tràn ánh sáng, đượm tình mến thương
Bó hoa ta hái trong vườn
Muôn màu sắc sỡ, ngát hương dưới trời
Chớ quá trang trọng với đời
Ta đâu còn sống khi rời trần ai
Hạnh phúc thì trong tầm tay
Đôi khi ta phải chộp ngay, kẻo hoài
Bó hoa dâng tặng của đời
Hãy dám hành động, hãy đòi phần ta
Cho đời thêm vị đậm đà
Cám ơn trời đất cho ta ê hề
Sức khỏe, hạnh phúc, thỏa thuê
Cuộc đời đơn giản không hề rối ren
Chỉ con người quá bon chen
Làm đời phức tạp, ưu phiền mà thôi
Tất cả của cải trên đời
Không bằng hạnh phúc được người yêu thương
Tình yêu quý giá vô cùng
nhiều kẻ chẳng biết, dửng dưng, vô tình
Hướng gió không chiu theo mình,
Thì xoay buồm đúng hành trình mới thôi
Quá khứ thì đã qua rồi
Tương lai mù mịt biết đâu mà dò
Chỉ hiện tại, quà dâng cho
Ta nên chộp lấy, vẽ tô tùy mình
Quan trọng là ta tận tình
Xếp đặt mọi sự trời dành phần cho
Thành công kết quả không lo
Chỉ lo cố gắng điếm tô cuộc đời
Đẹp xinh, hòa hợp, yêu người

Tuổi Già Tĩnh Thức

Càng già, tôi càng bàng hoàng tĩnh thức
Thấy những điều khi trước chẳng nhận ra
Xuân sắp đến ít hơn xuân đã qua
Nên hưởng thụ Xuân, mỗi giây, mỗi phút
Càng già, càng thấy mùa tái sinh bộc phát
Mùa khai hoa và hương sắc tràn đầy
Càng già càng chăm sóc vườn cây
chuyện trò với hoa, tâm tình ký thác
Càng già càng mê say chim hát
Mỗi giọng líu lo, là một ngôn ngữ riêng tư
Càng già, càng mơ ước những Xuân xưa
Càng nghĩ khác xa, những ngày còn trẻ

Càng già, càng cảm ơn Thượng Đế
Ban hồi sinh, sống lại mùa Xuân

Lời Cầu Nguyện

(phỏng theo lời cầu nguyện của Mahatma Gandhi)

Xin Thượng Đế cho con nói lên sự thật,
trước mặt người hung ác, uy quyền.
Đừng để con nói dối ngửa nghiêng
để được sự hoan hô người yếu đuối.
Nếu Người cho con bạc vàng châu báu,
thì đừng lấy đi hạnh phúc, niềm vui.
Khi cho con sức mạnh, quyền uy,
hãy soi sáng cho con công minh suy luận.
Khi con thành công hào hứng,
nhắc nhở con, từ tốn, khiêm cung.
Và trong thái độ nhún nhường
Cho con biết bảo tồn nhân cách
Cho con biết tận tường ngõ ngách
tình huống éo le, phức tạp trên đời
Con không có quyền gọi những người
không đồng quan điểm với con là phản phúc.
Dạy con cách yêu người thể tục
cũng thành tâm như yêu chính mình.
Cho con tự phê phán nghiêm minh,
giống như con phẩm bình đồng loại.
Đừng để con ngã lòng khi thất bại,
và dương dương tự đắc lúc thành công
Cho con tâm niệm, cây trồng:
thất bại dẫn đến thành công qua thử thách.
Cho con biết bao dung, biểu hiện cao quý nhất
khi trong tay con nắm quyền uy.
Còn báo thù là dấu hiệu nhược suy
Nếu Người cất đi giàu sang của cải
Thì hi vọng, tin yêu cho con giữ lại
Nếu như con thất bại triền miên,
thành tựu xa vời, cay đắng ưu phiền
thì hãy cho con sức mạnh ý chí.
Không nãn lòng, đấu tranh bền bỉ,
để kiện toàn, chiến thắng cuối cùng.
Nếu người lấy đi sức khỏe, sinh tồn
thì hãy cho con Niềm Tin, phó thác.
Nếu con gây hại cho người khác
thì cho con biết xin lỗi thứ tha.
Cho con rộng lòng, xí xóa làm hòa
với những kẻ gây cho con tổn thương, thiệt hại
Và nếu con có quên Thượng Đế,
người Cha lành, nhân ái
thì xin Người chớ có quên con

Mừng Em Về

20 Mars 2007

Mừng em an vui trở lại nhà
Bốn tháng trời đằng đẵng cách xa
Em đi, đông lạnh lê thê quá
Trống trải, băng khuâng, tội tuổi già
Em đi, giấc ngủ hóa chập chờn
Quờ quạng thấy giường lạnh, trống trơn
Phảng phất mùi hương thân thuộc quá
Vội vàng ôm quần lầy chần đờn
Một mình nói, một mình nghe
Giữa khuya nhẩn nhủ em về cho mau
Siêng năng lần cuối, nguyện cầu
Thờ dài, nghĩ chuyện đầu đầu, cười khi
Một mình đâu có chuyện chi
Hai mình có phải diệu kỳ hơn không

Thời Khắc là Bây Giờ

Nếu em còn lưu luyến yêu anh
Hãy nói ngay đi chớ lặng thinh
Anh biết tim em đầy trắc ẩn
Dịu hiền nhân ái, nặng ân tình
Em ơi hãy nói lời yêu thương
Mặt đắng trần gian sẽ hóa đường
Giữa chốn gian trần đầy biến động
Tình em là chỗ tựa sắt son
Khi anh sang thế giới bên kia
Em khắc lời yêu trên mộ bia
Anh đâu đọc được lời em gửi
Chỉ kẻ qua đường đọc lướt qua
Đoái nghĩ chút nào tình cảm anh
Hãy nói yêu anh chớ lặng thinh
Chẳng lẽ đợi anh vào giấc ngủ
Thiên thu em mới tỏ ân tình?
Yêu thương em nhất ở trên đời
Đoan chắc là chỉ có anh thôi
Sống chết vì em, em có biết
Chỉ đem hạnh phúc, với niềm vui

Lựa Lời

Đôi uyên ương sau bảy năm dài
Mừng sao có được cháu trai muôn màng
Vợ chồng chiều chuộng quý trân
Khi tròn hai tuổi quần quanh trong nhà
Rồi một sáng người cha nhìn thấy
Lọ thuốc dùng không đầy trên bàn
Vì phải ra đi vội vàng
Ông kêu dặn vợ an toàn ưu tiên:
*- « Phải ra ngay, đầy liền lọ thuốc
rồi đem cất trên nóc tử cao »*
Bà vợ bận lo nấu xào
Quên lời chồng dặn, lãng xao việc cần
Đưa bé chơi đến gần lọ thuốc
Đổ thuốc ra lấy nuốt vài viên
Thuốc này loại độc dành riêng
Cho người lớn : hiệu quả liền đến ngay
Em bé ngã lăn quay ra đất
Bà mẹ nghe tất bật chạy lên
Thấy con bất tỉnh khế rên
Kêu xe vội vã chở liền nhà thương
Nhưng cấp cứu vô phương cứu chữa
Bà sửng sờ mắt đũa con cứng
Bà thêm lo sợ hải hùng
Làm sao đối diện với chồng bà đây
Chồng nghe tin đến ngay tức khắc
Nhìn con chết nét mặt u buồn
Ôm vợ nức nở khóc, hôn :
- Anh bên em trong đau thương chẳng rời
Bà vợ chờ đợi lời oán trách
Nhưng ông chồng cân nhắc nghĩ suy :
Oán trách nào có ích gì !
Còn nêu thủ phạm mà quy lỗi làm
là thái độ nhân tâm, quyết liệt
Đâu có làm con chết hồi sinh
Còn phần trách nhiệm của mình,
sao không cất thuốc cho nhanh cho rời ?
Vợ mình cũng rụng rời tan nát
Vì đứa con mới mất thảm thương
Nàng cần an ủi tựa nương
Làm chồng phải gánh cương thường trên vai.
Nếu trên đời ai ai cũng biết
Cách cư xử cần thiết, hợp tình
Thế gian sẽ được an bình
Sống trong hòa hợp đệ huynh vui vầy
Hành trình dù có dài vạn dặm
Cũng bắt nguồn bước dặm đầu tiên
Hãy bỏ đi những ghét ghen
cố chấp, ích kỷ, lụy phiền, nhát gan
Bạn sẽ thấy gian nan giảm thiểu
Người thân yêu vạn nẻo đồng hành

Dễ Và Khó

Rất dễ là bạn có tên
Trong sổ địa chỉ người quen hằng ngày
Khó là tên bạn được ghi
Trong tim người ấy, cao dày tình thâm
Rất dễ đánh giá lỗi lầm
Phê phán, mạt sát tha nhân tội bời
Khó là cân nhắc những lời
Nói ra xây dựng, thương người, khiêm cung
Rất dễ là gây tổn thương
Bạn bè, thân cận, người trong gia đình
Khó là tìm cách làm lành
Nổi lại giao hảo, thâm tình như xưa
Dễ là xóa lỗi người ta
Khó là được họ thứ tha cho mình
Dễ sao mơ ước đẹp xinh
Khó là chiến đấu thực hành ước mơ
Đặt ra nguyên tắc dễ thôi
Khó là theo đúng, rạch ròi, chẳng sai
Khi chiến thắng dễ hoan ca
Khi thất bại khó nhận ra lỗi lầm
Dễ vấp ngã trong việc làm
Khó là đứng dậy quyết tâm chu toàn
Hứa với người là dễ dàng
Khó là cố gắng hoàn thành chẳng ngoa
Dễ là nói thương người ta
Khó là cho họ thấy là ta thương
Phê bình người khác dễ không !
Khó là khắc kỷ, cố công tu bồi
Sai lầm rất dễ trên đời
Khó là rút bài học từ nơi sai lầm
Dễ là buồn bực trong tâm
Đánh mất tình cảm quý trân với người
Khó là chú ý, chẳng lơ
Giữ gìn vốn quý ấy, đời lên hương
Dễ là suy nghĩ, tính toán
Khó là khởi động cho chương trình này
Dễ là nghĩ xấu cho ai
Khó là tin tưởng, dựng gầy, kết thân
Dễ là nhận của tha nhân
Khó là họ chịu nhận phần của ta
Những điều trên dễ đọc qua
Thực hành mới khó, mới là cam go
Nếu ta bức rức đợi chờ
Cơ hội gõ cửa, hãy lo xem rằng
Đã xây cánh cửa sẵn sàng
Mở ra đón lấy ông thần vận may

Tuổi Già Lên Hương

Thời cường tráng đã đi qua,
Thú vui, xuân sắc mặn mà, còn đâu
Thời gian lặng lẽ trôi mau
Đôi vai mệt mỏi, gánh sầu tuổi cao
Thu về, lá rụng rào rào,
Lê thê đông giá, gió gào, tuyết rơi
Quên đi mất mát, rã rời
Sống trong hi vọng, vui tươi, ân cần
Vẫn còn những sáng mùa xuân
Lú lo chim hát, tung bồng nắng bay
Muôn hoa đua nở, bướm say
Tiếng cười rúc rích của bầy cháu con
Quây quần đùa dỡn với ông

Hãy Cảm Ơn

Hãy cảm ơn những gì chưa có
Giúp cho ta hi vọng, trông chờ
Hãy cảm ơn những gì chưa biết
Vì biết rồi dễ lười biếng thờ ơ
Hãy biết ơn khó khăn, trở ngại
Luyện cho ta hăng hái đấu tranh
Giúp ta già dặn, trưởng thành
Nên người hữu dụng, xứng danh làm người
Cảm ơn cả những yếu nhược
Bắt buộc ta khắc phục, vượt lên
Ý chí sẽ được trui rèn
Đối phó với những khó khăn trên đời.
Cá tính vững mạnh lên thôi
Hãy cảm ơn thất bại, lỗi lầm
Dạy ta bài học thâm trầm, đốn đau
Giúp ta đứng dậy bắt đầu
Sửa sai, gầy dựng không nao núng lòng
Hãy cảm ơn ưu tư mỗi mệt
Chứng tỏ rằng ta làm việc không ngừng
Ta không ở nề, ở không
Và ta xứng đáng dự phần nghỉ ngơi
Thật là dễ cảm ơn điều tốt đẹp
Khó khăn là nhận biết bất toàn
Để rồi sửa chữa, lên đường
Kiện toàn mọi việc, lên hương cuộc đời

Tình Yêu Vị Tha

Chuyện mẹ nghèo mắng con gái nhỏ
dùng giấy bao đất đỏ mạ vàng
gói quà đặt dưới nhánh thông,
rằng con phung phí trang hoàng Giáng Sinh!
Sáng sau với nhiệt tình, em bé
dâng gói quà cho mẹ thân yêu.
Hôm qua mẹ mắng con nhiều,
mở quà ân hận lòng hiu hiu buồn.
Nhưng sao hộp trống trơn, trống hoác
Mẹ giận hờn, quở trách nặng nề:
"- *Tặng ai phải có chút gì
Cớ sao hộp trống thì quê quá chừng!*"
Em bé khóc ròng lưng nước mắt:
"- *Mẹ ơi, hộp đầy chặt nụ hôn
của con gửi mẹ ở trong,
trước khi đóng lại, đem dâng mẹ mà!*"
Mẹ bàng hoàng, lệ sa, qui gối
Ôm lấy con xin lỗi thành tâm
mắng oan, giận quấy, hiểu lầm.
Mẹ con từ đây thâm trầm thương nhau
ít lâu sau, bỗng đâu số mạng
Em bé chết vì tai nạn giao thông
Bà mẹ giữ lấy hộp không
bao giấy vàng để đầu giường , quí trân
Mỗi lần gặp khó khăn, buồn chán,
mở hộp ra bà đón nụ hôn-
nụ hôn tưởng tượng của con
ấm lòng nhớ lại tình thương thiên thần.
Bao oán nản tiêu tan đi hết.
Khó khăn gì cũng quyết vượt qua.
Cuộc đời của mỗi chúng ta
cũng đều có nhận món quà quí trân
từ bạn bè, người thân, ruột thịt,
đầy tình thương khẩn khát, vị tha.
Mở lòng ta nhận món quà
hân hoan, phơi phới, tiếng ca ân tình
Ta không còn riêng mình, cô độc
Phấn đấu lên ta dốc một lòng
Tạo quanh ta một thiên đường
Hòa đồng ấm cúng, tình thương ân cần.
Trên đường đời, có lần tao ngộ
Tình cảm thiết tha, như bó hoa xinh
Cám ơn ta nhận ân tình
Để thêm trân quý gia đình riêng ta
Với một lòng nhân hòa, hướng thiện

Trẻ Mãi Không Già

Làm sao trẻ mãi không già
Quên đi những số làm ta nhức đầu
Số tuổi, cân nặng, chiều cao
Hãy để bác sĩ ghi vào hồ sơ
Hằng ngày chọn bạn mà chơi
Gần người vui nhộn, yêu đời, lạc quan
Xa người, rầu rĩ, cần nhân
Làm ta thoải chí, tinh thần rổi ren
Trí nhớ hằng ngày luyện rèn
Học hành chăm chỉ lại siêng làm vườn
Đừng để trí não ở không
Bệnh lú lẫn sẽ dễ dàng gia tăng
Học điện toán, luyện thơ văn
Cười nhiều sáng khoái, nếu cần cười to
Vui hết cỡ quên âu lo
Cuộc đời đáng sống trời cho chớ từ
Khi phải khóc, khóc hu hu
Trút mau đau khổ, tâm tư nhẹ dần
Tìm giải trí không phân vân
Ngày buồn phải ngán dành phần ngày vui.
Bên ta suốt cả cuộc đời,
Người thân khẩn khát đẹp tươi, thuận hòa
Làm ta trẻ mãi không già
Con cháu săn sóc thiết tha ân tình
Thân thương khung cảnh gia đình
Từ chậu hoa đến khung hình bày treo
Đều là kỷ niệm thân yêu
Đến con chó nhỏ nâng niu trong nhà
Cũng vui ngún nguẩy cùng ta
Hằng ngày ta cố sức ra bảo tồn
Giữ cho khung cảnh có hồn
Gần gũi thân thiết hiệp thông tuổi già
Gìn giữ sức khỏe của ta
Theo đúng chỉ dẫn y khoa tân thời
Kéo dài tuổi thọ vui tươi
Siêng đi khám bệnh, kịp thời kiểm tra
Du kích thắng cảnh gần xa
Nhưng tránh du hí mua hoa cợt tình
Chơi trống bỏ người ta khinh
Tuổi già khả kính , nhiệt tình yêu thương
Sống đẹp để làm gương
Ai ai cũng mến, tâm hồn trẻ ra
Bạn bè quen biết gần xa
Tỏ tình ưu ái lân la đỡ đần
Tuổi già đếm số bạn thân
Không đếm niên tuế thêm phần âu lo
Vui sao có bạn chuyện trò
Hàn huyên, triết lý, họa thơ, nghe đàn

Người Trung Quốc Có Câu

Người Trung Quốc có câu
Không đạt nguyện vọng sống lâu, tại mình
10 điều tâm niệm đình ninh
100 năm tuổi thọ ta giành cho ta
Thứ nhất: mục tiêu đặt ra
Chăm lo sức khỏe chính là ưu tiên
Có khỏe đời mới đẹp thêm
Thứ hai thư giãn, không phiền, không lo
Đọc sách, du ngoạn nhõn nhõn
Trồng hoa, cây cảnh, làm thơ, học đàn
Sao cho khoáng đạt tâm hồn
Ba là gìn giữ cõi lòng thanh nhiên
Muốn thế thì hãy nên quên
Quên tuổi, quên bệnh, hờn ghen, hận thù
Đừng in trí mình già nua
Nghĩ già, già gấp, nghĩ, đau, đau liền
Thứ tư vận động phải siêng
Tài chí, thể dục, luyện rèn khí công
Mỗi ngày đi bộ một vòng
Lối ba cây số chùng trong nửa giờ
Thứ năm ăn uống đơn sơ
Nhiều rau, hoa quả, chất xơ kiện tì
Thịt nạc, trứng, cá, giảm đi
Nhiều chất đạm làm suy gan già
Mở động vật cố tránh xa
Đường, muối giảm thiểu mới là yên tâm:
Ngừa tiểu đường, huyết áp trầm.
Ăn vừa lửng bụng, chớ ham ăn nhiều
Thứ sáu tâm trí phiêu diêu
Không ham danh vọng, không chịu thói hư
Thứ bảy bố thí, thương người
Chân thành, nhường nhịn, khiêm từ, khoan dung
Thứ tám bạn bè kết thân
Giao thiệp rộng rãi, não cân tráng cường
Thứ chín uống chút rượu vang
mỗi ngày một cốc, gia tăng yêu đời
Thuốc lá nhất quyết xa rời
Thứ mười cảm tạ đất trời ban ơn
Tin tưởng Thượng Đế hết lòng
Nguyện cầu suy giảm hiệp thông cùng Người

Chậm Bước Luân Vũ

(lời một em bé bị ung thư sắp chết)

Bạn có bao giờ ngắm trẻ em
Trên vòng quay, quay nhanh như chớp
Hay nghe mưa rơi lộp độp
Lan nhanh trên đất cần khô
Hoặc dõi nhìn bướm bay nhấp nhô
Thoắt đó, thoắt đây, đường bay vớ vẩn
Hoặc ngắm mặt trời đang lặn
Chui nhanh vào đêm tối nhập nhòa
*Tốt hơn hãy kéo dài cuộc sống chan hòa
Hãy chậm chậm bước chân luân vũ
Thời gian ngắn quá, vui chưa đủ
Mà âm nhạc thì sắp lịm đi*
Có phải bạn chạy đua cuộc sống hằng ngày
Chào hỏi "Anh có khỏe" trong hồi hả
Chưa kịp nghe trả lời đã bương bả?
Rồi một ngày qua, nằm nghỉ trên giường
Mà trong đầu còn lăm lo toan
trăm chuyện nhọc nhằn ngày mới
Ngủ nghĩ bạn ơi, đừng bối rối.
*Tốt hơn hãy kéo dài cuộc sống chan hòa
Hãy chậm chậm bước chân luân vũ
Thời gian ngắn quá, vui chưa đủ
Mà âm nhạc thì sắp lịm đi*
Có khi nào bạn bảo con ngày mai
sẽ làm gì, song vì hồi hả
Bạn không thấy nó đang buồn bã?
Bạn có sợ là, không viếng thăm
Giao tình bạn hữu tắt ngụi dần
Vì không thì giờ gọi điện thoại
Chào bạn với vài câu thăm hỏi
*Tốt hơn hãy kéo dài cuộc sống chan hòa
Hãy chậm chậm bước chân luân vũ
Thời gian ngắn quá, vui chưa đủ
Mà âm nhạc thì sắp lịm đi*
Khi bạn chạy nhanh trên đường đi
Tháng cảnh bên đường chẳng thấy chi
Một nửa niềm vui xem như đã mất
Đừng quá ưu tư, đừng hấp tấp
Hãy thư thả với cuộc sống hằng ngày
Nếu vội vã, xem như bạn vứt đi
Gói quà đời cho, mà không mở.
Cuộc đời dù là trường đua, hội chợ
Hãy từ tốn thông thả bước vào
Hãy tận hưởng bản nhạc đang cất cao
Trước khi âm thanh rồi sẽ tắt

Tuổi Trẻ

Trẻ trung không chỉ là giai đoạn
Một thời kỳ ngắn hạn : tuổi xuân
Mà là trạng thái tinh thần
Hiệu quả ý chí, đấu tranh không ngừng
Tâm hồn trẻ ngoan cường, xúc cảm
thẳng nhút nhát, can đảm tiến lên
Chí phiêu lưu là ưu tiên
Xem thường ẩn dật, bình yên, an nhàn
Người ta không trở thành già cỗi
Vì nặng mang số tuổi tháng năm
Nhưng già vì đã âm thầm
Đánh mất lý tưởng, cam tâm phận hèn
Năm tháng sẽ làm nhăn da mặt
Lý tưởng ra đi héo hắt tâm hồn
Lo sợ, hoài nghi, bồn chồn,
Tuyệt vọng, thoái chí, dũa mòn tâm tư
Cứ hướng về cõi hư, chờ chết
Hóa bụi tro trước chung kết cuộc đời
Hãy giữ tâm trẻ người ời
Ngạc nhiên, háo hức như thời trẻ thơ
Tìm kiếm không bao giờ thỏa mãn
Thử thách không làm nãn nhiệt tình
Bạn sẽ trẻ như niềm tin
Bạn sẽ già khi thấy mình hoài nghi
Bạn sẽ trẻ một khi hi vọng
Bạn sẽ già khi thụ động, rã rời
Mở lòng, ôm ấp cuộc đời
Đón tiếp thông điệp con Người, Thiên Nhiên
Chân, thiện mỹ, vô biên, cao cả.
Trí tinh thông, cảm tạ cuộc đời
Ung dung đạp đất, đội trời
Tâm hồn trẻ mãi, vui tươi, không già

(phổ thơ từ bài **Youth**, A poem by
Samuel Ullman 1840-1925)

Ao Ước

Tôi ao ước là ánh trăng êm ái,
xoa dịu giận hờn của hai kẻ yêu đương
hiểu lầm nhau vì một chuyện cỏn con.
Tôi ao ước là đêm thanh tịnh
ru ngủ những giông bão trong lòng
của những ai gặm nhấm căm hờn
Tôi mong muốn là bình minh rực rỡ
khai mạc một ngày hạnh phúc, cảm thông
Tôi ao ước là ánh sáng huy hoàng
đem hi vọng vào nơi tăm tối.

Tôi mong được giấc mơ an lành bên gối
cho những người lao động nhọc nhằn.
Tôi cầu mong cho những kẻ trở trần,
được sống lại trên giường hấp hối
Tôi muốn là giọt lệ mềm lòng người cứng cỏi
biết khóc than, cảm thụ, trắc ẩn giữa đời
Tôi muốn là một nụ cười
nở trên môi kẻ đau buồn khô héo
Tôi muốn là tình thương níu kéo
cho mọi người sông hòa hợp vui vầy
Tôi ước mơ bay nhảy đó đây
biến thành con chim nho nhỏ
bay vào cửa nhà anh rộng mở
sà vào lòng anh rất đổi ngạc nhiên
chúc cho anh một ngày mới thần tiên

Hiện Tại

Anh không thể nắm giữ thời gian
Nó trôi như nước chảy tràn kê tay
như cát vốc, mãi chẳng đầy
Quá khứ mất hút, không quay trở về
như hoàng hôn nhạt nhòa ngày cũ
như kỷ niệm tuần tự ra đi.
Có níu kéo chẳng được gì
Hoài công tiếc nuối, nghĩ suy thêm buồn.
Tương lai thì chập chờn chưa thấy
Cứ xem như sáng dậy chắc bình minh
Hiện tại như cây đang thành hình
mọc trên ký ức và kinh nghiệm đời
như sóng biển ngoài khơi tràn đến
mang hi vọng, hứa hẹn tương lai
Hiện tại thì có cả hai:
Quá khứ, kinh nghiệm, tương lai huy hoàng
Hãy đón nhận thời gian gìn giữ
từng phút giây, trân quý ân cần.
Đừng phí phạm, chớ vội vàng
Không nhấn nha vì thời gian không chờ
Câu “không có thì giờ” đừng nói
Mà nói “dành trọn gói thời gian”
Đừng dè xèn, luôn sẵn sàng
Giúp đỡ bè bạn không màn mau lâu
“Chạy theo thời gian” là câu phải tránh
Hãy từ tốn, thư dãn, nghĩ suy
sẽ phát hiện lúc này đây
thời điểm tốt đẹp, đủ đầy hiệu năng
Có nghĩa là để cho thời gian
Chín mùi, sung túc chu toàn thành công

Giúp Tha Nhân

Chuyện thể vận hội Seattle ngày cũ,
có chín vận động viên tàn tật tham dự.
(người đau thần kinh, người tật bẩm sinh)
sắp hàng ngang đua 100 mét điền kinh.
Còi thổi, chín người cùng chạy.
Ai cũng muốn quán quân đoạt lấy.
Nhưng bỗng có người vấp ngã, lăn vòng,
gượng dậy khó khăn, anh khóc thảm thương.
Tám người kia khi nghe anh khóc
đồng đứng lại, quay về săn sóc
cho bạn đua rên rỉ vì đau.
Cô vận động viên có hội chứng Down
Quì bên cạnh, vuốt ve, xoa nắn
Ân cần hỏi : anh thấy bớt chưa?
Rồi chín người tựa nhau ôm vai,
cùng một lượt đi dần tới đích.
Cả hội trường vỗ tay cảm kích
Trận vỗ tay kéo dài thật lâu.
Cho đến nay chuyện thường được nhắc lại.
Vì sao?
-Vì tự đáy lòng chúng ta chân nhận
quan trọng trên đời, không là chiến thắng
cho riêng mình mà giúp tha nhân
đạt mục tiêu dù ta phải chậm chân
hay thay đổi cả hướng đi riêng rẽ

